

עד נכון היום, ובגין כך, ויקרא אלהים לאור
 יום. ולחשך קרא לילה, דא יצחק דאיהו חשך, ואיהו
 אזיל לקבלא ליליא בגייה, ובגין כך, איהו כד סיב,
 מה כתיב, (בראשית כז) ויהי כי זקן יצחק ותכהין עיניו
 מראות. הכי הוא ודאי, דבעא לאתחשכא
 ולא תדבקא (בחשך) בדרגיה בדקא יאות.

אתא רבי אלעזר בריה, ונשיק ידיו. אמר ליה,
 שפיר, אברהם נהיר מסטרא דדרגא דילה,
 יצחק אתחשך מסטרא דדרגא דילה, יעקב אמאי,
 דכתיב, (בראשית מח) ועיני ישראל כבדו מזקן. אמר ליה,
 הכי הוא ודאי, כבדו כתיב, ולא כהו. מזקן כתיב,
 ולא מזקנו. אלא מזקן, מזקן דיצחק, מההוא סטרא
 כבדו. לא יוכל לראות, לאסתכלא בדקא חזי, אבל
 לא כהו. אבל יצחק כהו ודאי מכל וכל, ואתעביד

לשון הקודש

כא רבי אלעזר בנו ונשיק ידיו. אמר לו,
 יפה. אברהם מאיר מצד של דרגתו,
 יצחק נחשך מהצד של דרגתו, ויעקב
 למה, שכתוב ועיני ישראל כבדו מזקן?
 אמר לו, כך זה ודאי, כתוב כבדו ולא
 כהו. כתוב מזקן ולא מזקנו. אלא מזקן
 – מזקן של יצחק, מאותו צד כבדו. לא
 יוכל לראות להסתכל כראוי, אבל לא
 כהו. אבל יצחק כהו ודאי מכל וכל,

והוא זקן, ומאיר. אז הולך ומאיר כמו
 שנאמר (משלי ד) הולך ואור עד נכון היום,
 ומשום כך ויקרא אלהים לאור יום.
 ולחשך קרא לילה – זה יצחק, שהוא
 חשך, והוא הולך לקבל לתוכו את
 הלילה. ומשום כך, כשהוא זקן מה
 כתוב? ויהי כי זקן יצחק ותכהין עיניו
 מראות. כך זה ודאי, שרצה להחשך
 ולהדבק (בחשך) בדרגתו כראוי.

חֶשֶׁךְ, וְהָא כְּדִין אֶתְאַחֵיד בֵּיה לִילָה, וְאֶתְקַיִים
וְלַחֶשֶׁךְ קָרָא לִילָה.

וַיִּקְרָא אֶת עֵשׂו בְּנֹו הַגָּדוֹל, (בראשית כז) וְאֶתְכַלֵּל
מִסְטֵרִיה וְדִינָא קִשְׂיָא (שם) וַיֹּאמֶר הִנֵּה
נָא זָקַנְתִּי לֹא יָדַעְתִּי יוֹם מוֹתִי. רַבִּי אֶלְעָזָר פָּתַח
וַאֲמַר, (תהלים פד) אֲשֶׁרִי אָדָם עוֹז לֹו בְךָ וְגו', וּפָאָה
בְּר נֶשׁ וְאֶתְתַקַּף בֵּיה בְּקוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא וַיִּשְׁוִי
תוֹקְפִיה בֵּיה.

יְכוֹל בְּחַנְנִיָּה מִיִּשְׂאֵל וְעֶזְרִיה וְאֶתְתַקְפוּ וַאֲמָרוּ,
(דניאל ג) הֵן אִיתִי אֱלֹהֵנָּא דִי אֲנַחְנָא פְּלַחִין
יְכוֹל לְשִׁיזְבוּתֵנָּא מִן אֶתוֹן נִוְרָא יְקִידְתָּא וּמִן יַדְךָ
מְלַכָּא יִשְׁוִיב.

תָּא חַזִּי, דְּאִי לָא יִשְׁוִיב וְלֹא אֶתְקַיִים עַלְיֵיהוּ
קְדָשָׁא בְּרִיךְ הוּא, אֲשֶׁתַּפַּח שְׁמִיה וְקְדָשָׁא
בְּרִיךְ הוּא, וְלֹא יִתְקַדֵּשׁ בְּעֵינֵייהוּ דְכֻלָּא כְּמָה

לשון הקודש

וּשְׁם בּו אֶת תְּקִפּוּ.
יְכוֹל בְּחַנְנִיָּה מִיִּשְׂאֵל וְעֶזְרִיה שֶׁהִתְחַזְקוּ
וַאֲמָרוּ, (דניאל ג) הֵן אֶתְנֹו אֱלֹהֵינוּ שְׂאֲנוּ
עוֹבְדִים יְכוֹל לְהַצִּילֵנוּ מִתּוֹךְ כְּבִשָּׁן
הָאֵשׁ הַיּוֹקְדֵת, וּמִיַּד הַמֶּלֶךְ יִצִּיל.
כֹּא רָאָה, שְׂאֵם לֹא יִצִּיל וְלֹא יַעֲמֵד
עַלְיֵהֶם הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא, נִמְצָא שְׂשֻׁמוּ

וְנַעֲשֶׂה חֶשֶׁךְ, שְׁהָרִי אִז נֶאֱחִזוּ בּו הַלִּילָה,
וְהִתְקַנִּים וְלַחֶשֶׁךְ קָרָא לִילָה.
וַיִּקְרָא אֶת עֵשׂו בְּנֹו הַגָּדוֹל. שְׁנַכְלָל
מַצְדּוֹ שֶׁל הַדִּין הַקָּשָׁה. וַיֹּאמֶר הִנֵּה נָא
זָקַנְתִּי לֹא יָדַעְתִּי יוֹם מוֹתִי. רַבִּי אֶלְעָזָר
פָּתַח וַאֲמַר, (תהלים פד) אֲשֶׁרִי אָדָם עוֹז לֹו
בְךָ וְגו'. אֲשֶׁרִי הָאִישׁ שְׁמַתְחִזֵּק בְּקַבְּ"ה

דְּאָמְרוּ. אֵלֶּא, פִּינּוּן דִּידְעוּ דְלֹא אָמְרוּ כְּדָקָא יְאוּת,
 אֶהְדְּרוּ וְאָמְרוּ, (דניאל ג) וְהֵן לָא יְדִיעַ לְהַוּי לָךְ מִלְכָּא
 וְגו'. פִּינּוּן יִשְׁזַב, פִּינּוּן לָא יִשְׁזַב, יְדִיעַ לְהַוּי לָךְ מִלְכָּא
 וְגו'. וְתַנִּינּוּן דְּמִלְכָּה אֹדְעַ לְהוּ יְחֻזְקֵאל, וְשָׁמְעוּ וְקִבְּלוּ
 מִיָּה, דְּקִדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא לָא אֶתְקַיִים עֲלֵיהּ, פִּנּוּן
 דִּיקְבְּלוּן אֲגָרָא. וְכִדּוּן אֶהְדְּרוּ וְאָמְרוּ, וְהֵן לָא יְדִיעַ
 לְהַוּי לָךְ מִלְכָּא וְגו'.

אֵלֶּא לָא יִתְתַקַּף בַּר נָשׁ דִּי יִמָּא, קִדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא
 יִשְׁזַבְיַנְנִי, אִו אִיהוּ עֶבֶד לִי כֶּךָ וְכֶךָ, אֲבָל
 יִשְׁוֵי תוֹקֵפִיָּה בֵּיהּ בְּקִדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא דִּיִּסְיַיעַ לִיָּה,
 כִּד אִיהוּ אֲשֶׁתִּדְל בְּאֵינוּן פְּקוּדִין דְּאוֹרֵייתָא, וְלִמִּיתָךְ
 בְּאַרְחָ קְשׁוּט. דְּכִינּוּן דְּאֵתִי בַר נָשׁ לְאֶתְדַבְּרָתָה,
 מְסִיַיעִין לִיָּה וְדָאִי, וְכִדָּא יִתְתַקַּף בֵּיהּ בְּקִדְשָׁא בְּרִיךְ
 הוּא, דְּאִיהוּ יִסְיַיעַ לִיָּה, וְיִתְתַקַּף בֵּיהּ, דְּלֹא יִשְׁוֵי
 תוֹקֵפִיָּה בְּאַחְרָא.

לשון הקודש

חֲזָרוּ וְאָמְרוּ, וְהֵן לָא יְדוּעַ לְהִיּוֹת לָךְ
 הַמְלָךְ וְגו'.

אֵלֶּא לָא יִתְחַזַּק אָדָם שִׂיאֵמֵר, הַקְּדוּשׁ
 בְּרוּךְ הוּא יִצְיֵלְנִי, אִו יַעֲשֶׂה לִי כֶּךָ וְכֶךָ.
 אֲבָל יִשִּׁים אֶת כַּחוּ בְּקַבְ"ה שִׂיִּסְיַיעַ לוּ,
 בְּשִׁהוּא מִשְׁתַּדֵּל בְּאוֹתָם הַמַּצּוֹת שֶׁל
 הַתּוֹרָה וְלִלְכֵת בְּדַרְךְ אִמְתָּ. שְׁפִינּוּן
 שְׂאָדָם בָּא לְהַטְהֵר, וְדָאִי מְסִיַיעִים לוּ.

שֶׁל הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא לָא יִתְקַדְּשׁ בְּעִינֵי
 הַבַּל, כְּמוֹ שְׂאָמְרוּ. אֵלֶּא פִּינּוּן שִׂיִּדְעוּ
 שֶׁלֹּא אָמְרוּ בְּרָאוּי, חֲזָרוּ וְאָמְרוּ, וְהֵן לָא
 יְדוּעַ לְהִיּוֹת לָךְ הַמְלָךְ וְגו'. פִּינּוּן יִצְיֵל בֵּין
 לָא יִצְיֵל, יְדוּעַ לְהִיּוֹת לָךְ הַמְלָךְ וְגו'.
 וְשִׁנְיָנוּ שִׂיִּחְזַקֵּאל הוֹדִיעַ לְהֵם דְּבַר,
 וְשָׁמְעוּ וְקִבְּלוּ מִמֶּנּוּ, שֶׁהַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא
 לָא עֲמַד עֲלֵיהֶם, כְּדִי שִׂיקְבְּלוּ שְׂכַר, וְאִו

וּבְגִין בְּךָ, עוֹז לוֹ בְּךָ. מְסֻלוֹת בְּלִבְכֶם, דִּיעֲבִיד
 לְבִיה בְּדָקָא יְאוֹת בְּלֹא הִרְהוּרָא אֲחֵרָא, אֶלָּא
 כִּהְיֵי מְסֻלָּה דְאִיהִי מִתִּישְׁבָּא לְאֵעֲבָרָא בְּכַל אֲתֵר
 דְאֵצְטְרִיךְ, הִכִּי נָמִי.

דָּבָר אַחֵר אֲשֶׁרִי אָדָם עוֹז לוֹ בְּךָ, עוֹז, כְּמָה דְאֵת
 אָמַר, (תהלים כט) "עוֹז לְעַמּוֹ יִתֵּן, בְּגִין דְאֵצְטְרִיךְ
 לִיה לְבַר נָשׁ דִּיתַעֲסֵק בְּאוֹרֵייתָא לְשִׁמְיָה דְקִדְשָׁא
 בְּרִיךְ הוּא, דְכָל מָאן דְאֵתַעֲסֵק בְּאוֹרֵייתָא וְלֹא
 אֲשֶׁתִּדַּל לְשִׁמְיָה, טַב לִיה דְלֹא אֲתַבְּרִי. מְסֻלוֹת
 בְּלִבְכֶם, מָאִי מְסֻלוֹת בְּלִבְכֶם, כְּמָה דְאֵת אָמַר, (תהלים
 סח) סוֹלוּ לְרוֹכְבַּי בְּעֲרֻבוֹת בֵּיתָא שְׁמוֹ. דָּא הֵהִיא
 אוֹרֵייתָא, דְאִיהוּ אֲשֶׁתִּדַּל בָּהּ לְאֶרְמָא לִיה לְקִדְשָׁא
 בְּרִיךְ הוּא וְלִמְעַבְד לִיה חֲטִיבָא בְּעֵלְמָא.

לשון הקודש

משום שצריך לאדם להתעסק בתורה לשמו של הקדוש ברוך הוא. שכל מי שמתעסק בתורה ואינו משתדל לשמיה, טוב לו שלא נברא. מסלות בלבכם, מה זה מסלות בלבכם? כמו שנאמר (שם סח) סלו לרכב בערבות בית שמו. זו התורה ההיא שהוא השתדל בה להרים את הקדוש ברוך הוא ולעשותו חטיבה בעולם.

ובנה יתחזק בקב"ה שהוא יסיע לו, ויתחזק בו, שלא ישים את כחו במחוננו באחר.

ומשום כך, עוז לו כך מסלות בלבכם. שיעשה לבו פראוי בלי הרהור אחר, אלא כמסלה הזו שהיא מתישבת לעבר בכל מקום שצריך, כך גם.

דבר אחר אשרי אדם עוז לו כך – עוז כמו שנאמר (תהלים כט) ה' עוז לעמו יתן.

תָּא חַזִי, יַעֲקֹב כָּל עֹבְדֵי הוּוּ לְשִׁמָּא דְקוּדְשָׁא
 בְּרִיךְ הוּא, וּבְגִין כֶּךָ קְדָשָׁא בְּרִיךְ הוּא הָהּ
 עֲמִיה תְּדִיר, דְּלֹא אַעֲדֵי מְנִיחָא שְׂכִינְתָּא. וְהָא
 בְּשַׁעֲתָא דְקָרָא לִיה יַצְחָק לַעֲשׂוּ בְרִיחָא, יַעֲקֹב לָא
 הָהּ תַּמּוֹן, וְשְׂכִינְתָּא אֹדְעַת לָהּ לְרַבְקָה, וְרַבְקָה
 אֹדְעַת לִיה לְיַעֲקֹב.

רַבִּי יוֹסִי אָמַר, תָּא חַזִי, אִי חַס וְשָׁלוֹם בְּהָהּ הוּא
 זְמַנָּא יתְּבַרְךְ עֲשׂו, לָא יִשְׁלוּט יַעֲקֹב לְעֹלָמִין.
 אֲלֹא מַעַם קְדָשָׁא בְּרִיךְ הוּא הָהּ, וְכֹלֵא בְּאַתְרֵיהּ
 אַתָּא בְּדָקָא חַזִי. תָּא חַזִי, (בראשית כה) וְרַבְקָה אֹהֶבֶת
 אֶת יַעֲקֹב בְּתִיב, וְהָא אֶתְמַר. וּבְגִין כֶּךָ שְׂדֵרַת בְּנֵינִיחָא
 דְיַעֲקֹב, (בראשית כז) הִנֵּה שָׁמַעְתִּי אֶת אֲבִיךָ מְדַבֵּר אֶל
 עֲשׂו אַחִיךָ לֵאמֹר.

וְעַתָּה בְּנֵי שְׁמַע בְּקוֹלִי וְגו'. בְּהָהּ זְמַנָּא, עָרַב

לשון הקודש

לֹא הָיָה שׁוֹלֵט יַעֲקֹב לְעוֹלָמִים. אֲלֹא
 מַעַם הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא זֶה הָיָה, וְהַכֵּל
 בָּא בְּמִקוֹמוֹ כְּרֵאוּי. בָּא רָאָה, כְּתוּב
 וְרַבְקָה אֹהֶבֶת אֶת יַעֲקֹב, וְזֶה נִתְּבַאֵר.
 וּמִשׁוּם כֶּךָ שְׁלַחָה בְּשִׁבִיל יַעֲקֹב, הִנֵּה
 שָׁמַעְתִּי אֶת אֲבִיךָ מְדַבֵּר אֶל עֲשׂו אַחִיךָ
 לֵאמֹר.

וְעַתָּה בְּנֵי שְׁמַע בְּקוֹלִי וְגו'. בְּזִמְנָן הָהּ
 עָרַב בְּפִסְחָהּ הָיָה, וְצָרִיךְ הַיְצִיר הָרַע לְהַתְּבַעַר

בָּא רָאָה, כָּל מַעֲשָׂיו שֶׁל יַעֲקֹב הָיוּ
 לְשִׁמּוֹ שֶׁל הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא, וּמִשׁוּם כֶּךָ
 הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא הָיָה עִמּוֹ תָּמִיד, שְׁלֹא
 זֶה מִמֶּנּוּ הַשְּׂכִינָה. שֶׁהָרִי בְּשַׁעֲהָ שֶׁקָּרָא
 לוֹ יַצְחָק אֶת עֲשׂו בְּנֹו, יַעֲקֹב לֹא הָיָה
 שָׂם, וְהַשְּׂכִינָה הוֹדִיעָה לְרַבְקָה, וְרַבְקָה
 הוֹדִיעָה לְיַעֲקֹב.

רַבִּי יוֹסִי אָמַר, בָּא רָאָה, אִם חַס
 וְחֵלִילָה בְּאוֹתוֹ זְמַן הָיָה מִתְּבַרְךְ עֲשׂו,

פֶּסַח הָיָה, וּבָעֵי יֵצֵר הָרַע לְאַתְבָּעָרָא, וּלְשִׁלְטָאָה
 סִיחָרָא, רָזָא (דף קמב ע"ב) דְּמַהִימְנוּתָא. וְעַל דָּא עֲבַדְתָּ תַּרְי
 תַּבְּשִׁילִין.

רַבִּי יְהוּדָה אָמַר, רָמְזוּ הָכָא דְזַמְיָנִין בְּנֵי דִיעֻקְב
 לְקַרְבָּא שְׁנֵי שְׁעִירִים, חַד לֵינִי, וְחַד לְעֻזְאֵל
 בְּיוֹמָא דְכַפּוּרֵי. וּבְגִין כַּד, קָרִיבַת שְׁנֵי גְדֵי עֵזִים, חַד
 בְּגִין דְּרָגָא דְלַעִילָא, וְחַד בְּגִין לְכַפֵּיָא דְרָגִיָּה דְעֵשׂו
 דָּלָא יִשְׁלוּט עֲלֵיהּ דִּיעֻקְב, וְעַל דָּא שְׁנֵי גְדֵי עֵזִים,
 וּמַתְרַוֵּיחֵו טָעִים יִצְחָק וְאַכִּיל.

וַיָּבֵא לוֹ יֵין וַיִּשְׁתֵּי, (בראשית כז) וַיָּבֵא לוֹ יֵין, רָמְזוּ רַמְזֵי,
 מֵאַתֵּר רַחֵיק קָרִיב לִיָּה מִתְהוּא אַתֵּר (דעש"ו).
 רַבִּי אֶלְעָזָר אָמַר, רָמְזוּ מִתְהוּא יֵין דְּכָל חֲדוֹ אֲשַׁתְּכַח
 בֵּיהּ, בְּגִין לְחֲדַתָּא לִיָּה לְיִצְחָק, דְּבָעֵי חֲדוּהָ, בְּדָקָא
 בְּעֵינֵין חֲדוּהָ לְחֲדַתָּא סְטָרָא (דלֵינֵיא) דִּילִיָּה, וְעַל דָּא
 וַיָּבֵא לוֹ יֵין וַיִּשְׁתֵּי.

לשון הקודש

וּלְשִׁלְטַת הַלְבָנָה, סוּד הָאֲמוּנָה, וּלְבָן
 עֲשֵׂתָה שְׁנֵי תַבְּשִׁילִים.
 רַבִּי יְהוּדָה אָמַר, כָּאֵן רָמְזוּ שְׁעֵתִידִים
 בְּנֵי יַעֲקֹב לְהַקְרִיב שְׁנֵי שְׁעִירִים, אַחַד
 לְה' וְאַחַד לְעֻזְאֵל בְּיוֹם הַכַּפּוּרִים.
 מִשּׁוּם כַּד הַקְרִיבָה שְׁנֵי גְדֵי עֵזִים –
 אַחַד בְּשִׁבִיל הַדְּרָגָה שְׁלֹמֶעֱלָה, וְאַחַד
 כְּדֵי לְהַכְנִיעַ אֶת הַדְּרָגָתוֹ שֶׁל עֵשׂו שְׁלָא
 יִשְׁלַט עַל יַעֲקֹב, וְעַל בֶּן שְׁנֵי גְדֵי עֵזִים,
 וּמִשְׁנֵיהֶם טָעֵם יִצְחָק וְאַכִּיל.
 וַיָּבֵא לוֹ יֵין וַיִּשְׁתֵּי. וַיָּבֵא לוֹ יֵין, רָמְזוּ רַמְזֵי
 – מִמְּקוֹם רַחֵיק קָרִיב אוֹתוֹ מֵאוֹתוֹ מְקוֹם
 וְשֶׁל עֵשׂו. רַבִּי אֶלְעָזָר אָמַר, רָמְזוּ מִתְהוּא
 הַהוּא שְׁכָל הַשְּׂמֵחָה גִּמְצָאֵת בּוֹ כְּדֵי
 לְשַׂמֵּחַ אֶת יִצְחָק, שְׂצָרִיךְ שְׂמֵחָה,
 כְּשֶׁרוֹצִים שְׂמֵחָה לְשַׂמֵּחַ אֶת צַד וְהַלְוִיִּם

וְתַקַּח רַבָּקָה אֶת בְּגְדֵי עֵשָׂו וְגו', (בראשית כז) אֵלֶּיךָ אֵינִי
 לְבוֹשִׁין דְּרוּחַ עֵשָׂו מִנְמָרוֹד, וְאֵלֶּיךָ לְבוֹשֵׁי
 יָקָר דִּהְיוּ מִן אָדָם הָרֵאשֹׁן, וְאַתּוּ לִידָא דְנִמְרוֹד,
 וְבַהּ הָוּה צַד צִידָה נִמְרוֹד, דְּכַתִּיב, (בראשית י) הוּא הָיָה
 גִּבּוֹר צִיד לְפָנָי יי וְגו', וְעֵשָׂו נָפַק לְחַקְלָא, וְאַנְחָ בֵּיהּ
 קָרְבָא בְּנִמְרוֹד וְקַטַּל לֵיהּ, וְנִסַּב אֵלֶּיךָ לְבוֹשִׁין מִנִּיחָ,
 הָדָא הוּא דְכַתִּיב, (בראשית כה) וַיָּבֵא עֵשָׂו מִן הַשָּׂדֶה וְהוּא
 עֵיפָי, וְאוֹקְמוּתָ. כְּתִיב הָכָא וְהוּא עֵיפָי, וְכַתִּיב הָתָם
 כִּי עֵיפָה נַפְשֵׁי לְהַרְגִים. (ירמיה ד)

וְעֵשָׂו הָוּה סָלִיק לִזְוֹן לְאֵינִי לְבוֹשִׁין לְגַפְהָ דְרַבָּקָה,
 וְבַהּ הָוּה נָפִיק וְצַד צִידָה, וְהוּא יוֹמָא לָא
 נָטַל לִזְוֹן, וְנָפַק לְחַקְלָא וְאַתְעַכַּב תַּמָּן. וְכֵד הָוּה לְבִישׁ
 לִזְוֹן עֵשָׂו, לָא הָוּ סָלְקִין רִיחִין כָּלָל. כִּיּוֹן דְלְבִישׁ לִזְוֹן
 יַעֲקֹב, כִּדִּין תְּבַת אֲבִדָה לְאַתְרָה, וְסָלִיקוּ רִיחִין. כִּיּוֹן

לשון הקודש

שְׂכַתוּב וַיָּבֵא עֵשָׂו מִן הַשָּׂדֶה וְהוּא עֵיפָי.
 וּבְאַרְוִיחָ, כְּתוּב כָּאן וְהוּא עֵיפָי, וְכַתוּב
 שָׁם (ירמיה ד) כִּי עֵיפָה נַפְשֵׁי לְהַרְגִים.
 וְעֵשָׂו הָיָה מַעֲלָה אֶת אוֹתָם הִלְבוּשִׁים
 לְרַבָּקָה, וּבְהֵם הָיָה יוֹצֵא וְצַד צִידָה,
 וְאוֹתוֹ הַיּוֹם לָא לָקַח אוֹתָם, וַיֵּצֵא לְשָׂדֶה
 וְהִתְעַכַּב שָׁם. וּכְשֶׁעֵשָׂו הָיָה לּוֹבֵשׁ
 אוֹתָם, לָא הָיוּ מַעֲלִים רִיחוֹת כָּלָל. כִּיּוֹן
 שִׁיעֲקֹב לְבִישׁ אוֹתָם, אִזְ שָׂבָה הָאֲבִדָה

שָׁלוֹ, וְעַל כֵּן וַיָּבֵא לוֹ יַיִן וַיִּשְׁתֶּה.
 וְתַקַּח רַבָּקָה אֶת בְּגְדֵי עֵשָׂו וְגו'. אֵלוּ
 הִלְבוּשִׁים שֶׁהָרוּחַ עֵשָׂו מִנְמָרוֹד, וְאַלְהָ
 לְבוֹשֵׁי כְבוֹד, שֶׁהָיוּ מֵאָדָם הָרֵאשֹׁן,
 וְכָאוּ לִידֵי נִמְרוֹד, וּבְהֵם הָיָה צַד צִידָה
 נִמְרוֹד, שְׂכַתוּב (בראשית י) הוּא הָיָה גִבּוֹר
 צִיד לְפָנָי ה' וְגו'. וְעֵשָׂו יֵצֵא לְשָׂדֶה
 וְנִלְחַם בְּקָרֵב עִם נִמְרוֹד וְהָרַג אוֹתוֹ,
 וְלָקַח מִמֶּנּוּ אֶת הִלְבוּשִׁים הַלְלוּ. וְהוּ